

Forbrugeren er i fokus, og sådan skal det blive ved med at være. Inden for erhvervslivet er den kritiske og den politiske forbruger blevet omdrejningspunktet i produktudviklingen. Det er godt, for jo mere kritiske forbrugere vi har, desto bedre bliver produkterne. Sådan er det.

Det gælder også på fødevarerområdet. Det siger lidt om tingene, at for at få det bedste kød tager mange forbrugere ud på danske gårde for selv at besigtige dyrene, som kødet stammer fra, i stedet for bare at købe halvårlige produkter fra slagterierne. Økologiske varer oplever i disse år et omsætningsboom af fantastiske dimensioner.

Forbrugerorganisationerne gør et stort og flot stykke arbejde. Det arbejde skal fortsættes og styrkes, ikke bare med de nødvendige økonomiske ressourcer, men også med bred politisk opbakning. Socialdemokratiet er også glad for, at der med det nye ministerium, Fødevarerministeriet, alvorligt er sat spotlys på forbrugerområdet, når det gælder fødevarer. Det er en beslutning og en prioritering, der vidner om vores opmærksomhed på og enighed med SF i, hvor vigtigt dette felt er.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget oprindses en række andre emner, som en fremtidsorienteret forbrugerforskning med held kan tage op: bæredygtigt forbrug, reklamens betydning for børns forbrug, storcentres betydning for forbrugere, de store varehuskæders betydning for forbrugere, standardisering af forbrugsvarer i EU, forbrugerkrav til landbrugspolitikken, tilsætningsstoffer, vildledning af forbrugere, krav til EU's forbrugerpolitik.

Mange af disse emner arbejdes der jo med andre steder i forvejen. Og må jeg bemærke følgende: Forbrugers købemagt er faktisk det mest effektive middel over for producenter og varehuskæder m.v., for det er jo soleklart, at det er vareudbydere, der bestemmer valgmulighederne for forbrugere, men det er stadig forbrugere, der vælger. Hvis vareudbydere ikke har ordentlige varer af en ordentlig kvalitet, vælger forbrugeren at handle andetsteds. Det er forbrugermagt, og det er godt.

Forbrugere er faktisk meget kritiske og meget kvalitetsbevidste. Det ved kæderne, det ved producenterne, og det ved ikke mindst reklamefolkene, der skal markedsføre produkterne. Det er det samme i reklame, som det er i politik: Lyver du én gang, så vil forbrugere aldrig nogen sinde vælge dit produkt igen. Lige meget hvad, så har du svigtet.

Set i det internationale perspektiv støtter Socialdemokratiet fuldt ud nogle bedre fælles regler om forbrugerbeskyttelse og -information. Netop på dette felt tror vi, at Danmark kan være et foregangsland, bl.a. hvad angår mærkning af fødevarer. Og vi vil bestemt heller ikke afvise, at det politiske system kan lære meget mere af at få mere videnskabeligt materiale, når det gælder hele området. Det er vi sikre på at vi nok skal få.

Sluttelig kan jeg konstatere, at SF's idé bestemt er værd at tage med i den kommende debat om forskningen, herunder også i sektorforskningen. Vi socialdemokrater er ligesom SF på forbrugernes side, som vi altid har været det. Derfor gælder det for os først og fremmest om at finde de rigtige løsninger i samarbejde med så mange som overhovedet muligt og ikke kaste os ud i noget, som ikke rigtig er defineret så nuanceret, som vi kunne ønske os på forbrugernes vegne.

Så selv om vi fuldt ud kan tilslutte os forslaget mange, mange gode hensigter, kan vi i Socialdemokratiet ikke stemme for beslutningsforslaget.

Henning Urup (V):

I en international verden med varer strømmende hen over grænserne er det absolut nødvendigt med internationale aftaler om produktstandarder og aftaler om såvel forbrugernes som producenteres stilling i forhold til disse standarder.

Vi er alle forbrugere og ønsker selvfølgelig i et overskueligt omfang at have basale og klare informationer om kvaliteten af de produkter, vi forbruger.

Beslutningsforslagets formål, at opkvalificere forbrugernes muligheder for at kunne træffe individuelle valg i købsøjeblikket, er derfor rigtigt.

Derimod er konstruktionen ikke hensigtsmæssig. Beslutningsforslaget lægger op til, at der oprettes en selvstændig forbrugerforskningsenhed på basis af en bevilling på 10 mio. kr., hvortil der yderligere kan søges eksterne midler. Der lægges endvidere op til, at forskningsområdet primært skal koncentreres inden for fødevarerområdet, hvilket efter Venstres mening er alt for snævert.

Værdien af fødevarernes kvalitet er indiskutabel, men andre områder, som f.eks. er en følge af teleinformation, hvor varer kan købes over nettet, rejser en række spørgsmål om garanti, klagebestemmelser, produktansvar osv., som vi også skal være opmærksom på.